

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 5Csp/91/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8417204790
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8417204790.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v spore žalobcu: Platíť sa oplatiť s.r.o., so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 45 684 618, v zast. Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Michalská 14, 811 03 Bratislava, IČO: 47 255 706, proti žalovanému: B. Č., H.. XX.XX.XXXX, C. H. M. XX/XX, XXX XX N. F., o zaplatenie 225,93 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni 181,34 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 57,92 eur od 26.06.2013 do zaplatenia, vo výške 8,5% ročne zo sumy 55,08 eur od 26.07.2013 do zaplatenia, vo výške 8,5% ročne zo sumy 40,89 eur od 26.08.2013 do zaplatenia, vo výške 8,5% ročne zo sumy 27,45 eur od 26.09.2013 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 60 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdneho úradníka o jej výške.

o d ō v o d n e n i e :

1. Dňa 05.06.2017 podala žalobkyňa na tunajší súd žalobu proti žalovanej označenej ako „ Č., H. M. XX/XX, XXX XX N. F., P.: XX XXX XXX“ o zaplatenie 225,93 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 57,92 eur od 26.06.2013 do zaplatenia, zo sumy 55,08 eur od 26.07.2013 do zaplatenia, zo sumy 65,69 eur od 26.08.2013 do zaplatenia, zo sumy 47,24 eur od 26.09.2013 do zaplatenia a zo sumy 331,94 eur od 27.05.2014 do zaplatenia, a náhrady trov konania.

2. Zástupca žalobkyne žalobu odôvodnil tvrdeniami, že právny predchodca žalobkyne, obchodná spoločnosť Slovak Telecom a.s., Karadžičová 10, Bratislava, IČO:35 763 469 (ďalej len „Slovak Telekom a.s.“) je telekomunikačným operátorom, ktorý ponúka jednotlivcom, firemným zákazníkom a domácnostiam produkty a služby pevnej a mobilnej siete, internetového pripojenia, možnosti sledovania televízie a iné služby, i podľa zákona č. 610/2013 Z.z. o elektronických komunikáciách. Na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb, resp. zmluvy o pripojení a ich prípadných dodatkov, sa tento právny predchodca žalobkyne a žalovaná dohodli na poskytovaní služieb v nich vymedzených, a žalovaná sa zaviazala uhrádzať za služby odplatu. Jednalo sa o mobilné služby spojené s užívaním SIM karty, ktorej bolo pridelené telefónne číslo: XXXXXXXXXX. Právny predchodca žalobkyne dohodnuté služby žalovanej riadne poskytoval a ich cenu riadne fakturoval. Žalovaná faktúry neuhrádzala riadne a včas, aj napriek opakovaným výzvam na zaplatenie. Ku dňu podania žaloby k úhrade ostáva suma 57,92 eur - faktúra č.7305828916 splatná dňa 25.06.2013, suma 55,08 eur - faktúra č.7306969380 splatná dňa 25.07.2013, suma 65,69 eur - faktúra č.7308151946 splatná dňa 25.08.2013, suma 47,24 eur - faktúra č. 7309342409 splatná dňa 25.09.2013, a suma 331,94 eur - faktúra č. 7404557168 splatná dňa 26.05.2014. Žalobkyňa si žalobou s poukazom na § 5, § 43 a § 42 zákona č. 610/2003 Z.z. o

elektronických komunikáciách uplatnila len nárok na zaplatenie odplaty za poskytnuté služby vo výške 225,93 eur, a s poukazom na § 517 Občianskeho zákonníka, § 365 Obchodného zákonníka a Nariadenie vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne tak, ako sú špecifikované petitom žaloby. Aktívna legitímácia žalobkyne v spore vyplýva z rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.08.2015 a odovzdávajúceho protokolu o postúpení pohľadávok zo dňa 03.09.2015. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanej oznámené listom zo dňa 04.09.2015.

3. Spolu so žalobou zástupca žalobkyne predložil súdu označené faktúry, listiny „Dohoda o zmene Zmluvy o poskytovaní verejných služieb Prechod na mesačný program služieb“ a „Dodatok k Zmluve o poskytovaní verejných služieb“, zo dňa 23.04.2013, a oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 04.09.2015.

4. Výzvou zo dňa 13.04.2018 súd vyzval zástupcu žalobkyne, aby v lehote 15 dní od jej doručenia žalobu v časti nároku na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 331,94 eur, ktorá predstavuje vyfakturovanú zmluvnú pokutu, doplnil o opísanie rozhodujúcich skutočností, z ktorých tento uplatnený nárok má vyplývať. Súčasne mu oznámil predbežné právne posúdenie veci ako veci spotrebiteľskej s tým, že v čase uzavretia predloženej písomnej dohody o zmene zmluvy o poskytovaní verejných služieb (23.04.2013) žalovaná mala podnikateľskú činnosť už ukončenú. Výzva bola zástupcovi žalobkyne riadne doručená dňa 23.04.2018. Na výzvu v stanovenej lehote nereagoval.

5. Písomným podaním doručeným súdu dňa 24.02.2019 zástupca žalobkyne oznámil, že žalovanú v spore označuje ako „. Č., C. H. M., C. H. M. XX/XX, XXX XX N. F., Q. Č.: XXXXXX/XXXX, Š. X.P. K.. S poukazom na doklady o živnostenskom podnikaní, podľa ktorých žalovaná podnikateľskú činnosť ukončila ku dňu 08.02.2010, uviedol, že právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobkyne a žalovanou založený zmluvou o poskytovaní verejných služieb je vzťahom obchodnoprávnym. Poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu SR, podľa ktorej zánikom živnostenského oprávnenia fyzická osoba ako bývalý podnikateľ nie je zbavená záväzkov z dovtedajšej jej podnikateľskej činnosti.

6. Ďalej uviedol, že na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb vrátane jej dodatkov sa právna predchodkyňa žalobkyne zaviazala aktivovať a poskytovať žalovanej služby Happy M, Happy mobilný telefón a ostatné služby súvisiace s aktiváciou, zriadením pripojenia, poskytovaním a používaním hlasových služieb, internetových a iných služieb prostredníctvom telefónneho čísla XXXXXXXXXX priradeného k SIM karte a prostredníctvom koncového zariadenia v sieti internet. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky právneho predchodcu žalobkyne pre ich poskytovanie prostredníctvom mobilnej siete a cenník. Právny predchodca žalobkyne podmienky poskytovania viažuce sa k jednotlivým službám v súlade so zákonom zverejňuje a aktualizuje podľa účinnosti zmien na svojej webovej stránke www.telekom.sk <<http://www.telekom.sk>>. Nakoľko žalobkyňa disponuje len písomnými dodatkami k zmluve o poskytovaní verejných služieb, ktoré predložila spolu so žalobou, na preukázanie okolností vzniku zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobkyne a žalovanou navrhol vykonať dôkaz písomným vyjadrením právneho predchodcu žalobkyne.

7. Uviedol, že podľa predloženého dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 23.04.2013 (Tabuľka č.1) právna predchodkyňa žalobkyne a žalovaná dohodli pre prípad porušenia zmluvných povinností žalovanou zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur. Žalovaná porušila povinnosť uhrádzať riadne a včas cenu za poskytované služby, v dôsledku čoho došlo k predčasnemu ukončeniu zmluvného vzťahu. Žalovaná tak bola povinná zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur, ktorú právny predchodca žalobkyne vyfakturoval faktúrou č. 7404557168 splatnou dňa 26.05.2014. Žalovaná zmluvnú pokutu riadne a včas neuhradila.

8. Podľa časti cenníka právneho predchodcu žalobkyne „Iné poplatky“ je žalovaná povinná zaplatiť aj náhradu nákladov za upomienku oneskorenej platby vo výške 4,99 eur. Ide najmä o náklady sledovania úhrad, náklady vyhotovenia upomienky, náklady obálky a kancelárskeho papiera, náklady podania zásielky na poštovú prepravu, náklady spojené s vytvorením, zaslaním SMS správy, náklady spojené s uložením upomienky do hlasovej schránky alebo márne pokusy o dovolanie sa, náklady spojené s vytvorením a odoslaním faxu a náklady poštovného.

9. Podľa časti cenníka „Iné poplatky“ je žalovaná povinná zaplatiť aj poplatok za službu „Obmedzenie poskytovania služby pre neplatenie“ vo výške 19,80 eur a poplatok za službu „Prerušenie poskytovania služby pre neplatenie“ rovnako vo výške 19,80 eur. Službu „Obmedzenie poskytovania služby pre neplatenie“ právny predchodca žalobkyne poskytuje v prípade neuhradenia faktúry za služby riadne a včas, a ani po uplynutí piatich dní od doručenia upozornenia. Žalovanej bola odoslaná SMS správa s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy s upozornením, že ak nedôjde k jej úhrade, právny predchodca žalobkyne pristúpi k obmedzeniu poskytovania služieb. Žalovaná neuhradila faktúry č.7305828916 a č.7306969380 ani po výzve v dodatočnej lehote, a ani po niekoľkých upozorneniach. Nakoľko bolo zrejmé, že k úhrade ceny za služby nedochádza riadne, dňa 07.08.2013 boli služby poskytované žalovanej obmedzené a poplatok za túto službu vyfakturovaný faktúrou č. 730815946 splatnou dňa 25.08.2013. Žalovaná celkovú dlžnú sumu ani následne neuhradila. Preto dňa 07.09.2013 právny predchodca žalobkyne pristúpil k prerušeniu poskytovania služieb. K prerušeniu poskytovania služieb dochádza vtedy, ak úhrada za služby nie je pripísaná na účet poskytovateľa ani po uplynutí minimálne dvoch kalendárnych dní po obmedzení služieb. Právny predchodca žalobkyne k prerušeniu služieb u žalovanej pristúpil dňa 07.09.2013. Poplatok za túto službu si vyfakturoval faktúrou č.7309342409 splatnou dňa 25.09.2013.

10. Podaním zástupca žalobkyne tiež upravil žalobu v časti úrokov z omeškania tak, že žalobou žalobkyňa požaduje úroky z omeškania nie vo výške 9% ročne, ale 8,5 % ročne, a to zo súm a za dobu tak, ako je to špecifikované petitom žaloby.

11. V prílohe podania predložil listiny „Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok“ zo dňa 27.08.2015, „Odovzdávací protokol o postúpení pohľadávky“ zo 04.09.2015, „Všeobecné obchodné podmienky pre poskytovanie verejných služieb prostredníctvom mobilnej spoločnosti Slovak Telekom a.s.“, „Osobitné podmienky pre poskytovanie platobných služieb“, „Cenník pre poskytovanie platobných služieb spoločnosti Slovak Telekom a.s.“, platný od 01.09.2013.

12. V rámci prípravy pojednávania súd uznesením zo dňa 18.02.2019 č.k. 5Csp 91/2017-101 podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku vyzval žalovanú na vyjadrenie k žalobe a pripojeným listinám v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Uznesenie bolo žalovanej riadne doručené dňa 05.04.2019. Žalovaná sa k žalobe a pripojeným listinám v stanovenej lehote a ani neskôr nevyjadrila.

13. Na predbežné právne posúdenie veci súdom tak, že spor v danej veci je sporom spotrebiteľským, zástupca žalobkyne reagoval podaním doručeným súdu dňa 03.12.2019, v ktorom uviedol, že na právnom posúdení záväzkového právneho vzťahu v danej veci ako vzťahu obchodnoprávneho trvá.

14. Nakoľko hodnota sporu v danej veci neprevyšuje 1.000 eur, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné, a vo veci ide o otázku jednoduchšieho právneho posúdenia, súd spor, ktorý posúdil ako spor spotrebiteľský (viď odôvodnenie nižšie), v súlade s ust. § 297 ods. 2 Civilného sporového poriadku prejednal a rozhodol dňa 06.03.2020 bez nariadenia pojednávania. Dňa 06.03.2020 súd verejne vyhlásil rozsudok, ktorým žalobe vyhovel sčasti tak, ako je uvedené vo výroku tohto jeho písomného vyhotovenia. K dôvodom svojho rozhodnutia súd udáva:

15. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

16. Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov účinného do 01.11.2011 (ďalej len „zákon č.610/2003 Z.z.“) zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

17. Podľa § 44 ods. 1 zákona č.351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov účinného od 01.11.2011, ktorým bol zákon č.610/2003 Z.z. zrušený (ďalej len „zákon č. 351/2011 Z.z.“) zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupných bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou

ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

18. Zástupca žalobkyne v konaní tvrdil, že obchodná spoločnosť Slovak Telekom a.s., Karadžičová 10, Bratislava, IČO: 35 763 469 (ďalej len „Slovak Telekom a .s.“) a žalovaná sa na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb, resp. zmluvy o pripojení a ich prípadných dodatkov dohodli, že spoločnosť Slovak Telekom a.s. bude žalovanej poskytovať služby v nich vymedzené a žalovaná uhrádzať odplatu za nich. Uviedol, že jedná sa o aktiváciu a poskytovanie služby Happy M, Happy mobilný telefón, a ostatných služieb súvisiacich s aktiváciou, zariadením pripojenia, poskytovaním a používaním hlasových služieb, internetových a iných služieb prostredníctvom telefónneho čísla XXXXXXXXXX priradeného k SIM karte a prostredníctvom koncového zariadenia v sieti internet. Na preukázanie zmluvného vzťahu založeného zmluvou o poskytovaní verejných služieb zástupca žalobkyne predložil súdu listiny datované dňom 23.04.2013 označené ako „Dohoda o zmene Zmluvy o poskytovaní verejných služieb Prechod na mesačný program služieb“ a „Dodatok k Zmluve o poskytovaní verejných služieb uzavretý podľa zákona č.351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách... „, a navrhol vykonanie dôkazu vyžiadaním písomného vyjadrenia spoločnosti Slovak Telekom a.s. k okolnostiam vzniku zmluvného vzťahu, ktorého obsah bol predloženými listinami menený.

19. Z listín „Dohoda o zmene Zmluvy o poskytovaní verejných služieb Prechod na mesačný program služieb“ (ďalej len „dohoda o zmene zmluvy o poskytovaní verejných služieb“) a „Dodatok k Zmluve o poskytovaní verejných služieb uzavretý podľa zákona č.351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách... „ (ďalej len „dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb“) zo dňa 23.04.2013, ktorých pravosť ani obsah žalovaná v konaní nijako nespochybnila, vyplýva, že spoločnosť Slovak Telekom a.s. uzavreli so žalovanou písomnú dohodu o zmene zmluvy o poskytovaní verejných služieb, predmetom ktorej je prechod z pôvodného programu služby „Fix 12“ na minimálny mesačný program služieb „RELAX 60“ vo vzťahu k SIM karte s číslom uvedeným v záhlaví listiny s prideleným telefónnym číslom XXXXXXXXXX (deaktivácia a aktivácia mesačného programu a služieb). Podľa dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb spoločnosť Slovak Telekom a.s. a žalovaná sa v ten istý deň dohodli na zmene programu služieb „RELAX 60“ na program „Happy M“ so zľavneným mobilným telefónom zn. Samsung S blue mini za kúpnu cenu 9 eur a aktivácii dátových služieb s dobou zmluvnej viazanosti 24 mesiacov. Podľa písomného vyjadrenia spoločnosti Slovak Telekom a.s. zo dňa 10.06.2019 spoločnosť v svojom informačnom systéme disponuje už len žalobkyňou predloženým písomným dodatkom k zmluve o poskytovaní verejných služieb.

20. Podľa § 150 ods. 1 a § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ktoré sa podľa § 300 Civilného sporového poriadku použijú aj v konaniach v spotrebiteľských sporoch, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu, pričom skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Podľa § 186 ods. 2 veta prvá Civilného sporového poriadku súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Nepopreté skutkové tvrdenia strán sa teda považujú za nesporné, a ako také za „zhodné tvrdenia,“ v zmysle § 186 ods. 2 Civilného sporového poriadku, z ktorých je súd pri svojom rozhodovaní povinný vychádzať, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Pojem „dôvodná pochybnosť o pravdivosti“ znamená, že musí ísť o pochybnosť kvalifikovanú. Nestačí obyčajná pochybnosť, ale pochybnosť „dôvodná“. Dôvodne možno pochybovať o pravdivosti zhodného tvrdenia strán vtedy, ak sú v zjavnom rozpore s obsahom dôkazu, ktorý súd považuje za bezchybný, alebo ak zjavne odporujú všeobecne známym skutočnostiam (vrátane všeobecných skúseností) alebo skutočnostiam známym súdu z úradnej činnosti.

21. V danej veci žalovaná, ktorej žaloba spolu s pripojenými listinami bola riadne doručená, nepoprela skutkové tvrdenia žalobkyne v žalobe, že spoločnosť Slovak Telekom a.s. s ňou uzavrela zmluvu, na základe ktorej sa vzájomne dohodli, že spoločnosť Slovak Telekom a.s. ako telekomunikačný operátor jej zriadi prístup k jej verejnej sieti a že jej bude poskytovať svoje verejné služby prostredníctvom SIM karty, ku ktorej bolo pridelené telefónne číslo XXXXXXXXXX. Súd o týchto tvrdeniach žalobkyne nemal dôvodnú pochybnosť. Tvrdenia podporujú predložené listinné dôkazy označené ako „Dohoda o zmene Zmluvy o poskytovaní verejných služieb Prechod na mesačný program služieb“ a „Dodatok k Zmluve o poskytovaní verejných služieb uzavretý podľa zákona č.351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách... „, zo dňa 24.03.2013, ktorými táto pôvodná zmluva bola menená, a ktorých pravdivosť ani pravosť

žalovaná v konaní nijako nespochybnila. Obe listiny sa viažu k pôvodnej rovnakej SIM karte a jej pridelenému telefónnemu číslu.

22. Preto súd v danej veci na základe zhodných skutkových tvrdení strán prijal právny záver, že v čase uzatvorenia dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb dňa 24.03.2013, z obsahu ktorého žalobkyňa vyvodzuje povinnosť plnenia žalovanej v danom spore, medzi žalovanou a spoločnosťou Slovak Telekom a.s. existoval záväzkový právny vzťah založený zmluvou o pripojení podľa zákona č.630/2003 Z.z. alebo zmluvou poskytovaní verejných služieb podľa zákona č.351/2011 Z.z. (ďalej len „zmluva o poskytovaní verejných služieb“), na základe ktorej spoločnosť Slovak Telekom a.s. pripojila žalovanú k svojej verejnej sieti a zaviazala sa jej poskytovať služby, naposledy služby tak, ako sú obsahom predloženého písomného dodatku k tejto zmluve zo dňa 23.04.2013.

23. Podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 52 ods. e1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.01.2008 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

25. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Vychádzajúc z cit. ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľská zmluva nie je osobitným zmluvným typom. Môže ňou byť ktorýkoľvek zmluvný typ upravený Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, iným právnym predpisom (teda aj zákonom č. 630/2003 Z.z., zákona č. 351/2011 Z.z. a pod) alebo aj zákonom neupravená, tzn. nepomenovaná zmluva, ak sú splnené požiadavky kladené na subjekty zmluvy, tzn. ak stranami zmluvy sú dodávateľ a spotrebiteľ. Spotrebiteľskou zmluvou je teda vždy založený právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ. Spotrebiteľom je pritom osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Vychádzajúc z cit. ust. § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka pri obchodných záväzkových vzťahoch, na rozdiel od vzťahov spotrebiteľských, účastníkmi zmluvy na oboch stranách musia byť osoby, ktoré sú podnikateľmi, a ktoré súčasne pri uzatváraní a plnení zmluvy konajú v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

29. Súd sa v danej veci nestotožnil s tvrdením zástupcu žalobkyne, že záväzkový zmluvný právny vzťah medzi spoločnosťou Slovak Telekom a.s. a žalovanou založený zmluvou o poskytovaní verejných služieb má charakter obchodnoprávneho vzťahu. Zástupca žalobkyne túto argumentáciu, bez ďalšieho, založil iba na tvrdení o ukončení podnikateľskej činnosti žalovanou dňa 08.02.2010, a poukazom na označenie žalovanej v listinách „Dohoda o zmene Zmluvy o poskytovaní verejných služieb Prechod na mesačný program služieb“ a „Dodatok k Zmluve o poskytovaní verejných služieb uzavretý podľa zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách..“. Žalovaná je síce v oboch týchto listinách označená ako fyzická osoba - podnikateľ s obchodným menom „ Č., K. K. H. M., N. F., P.:XXXXXXXX. Podľa internetového výpisu zo živnostenského registra však podnikateľskú činnosť vykonávanú pod týmto obchodným meno a s týmto identifikačným číslom ukončila ku dňu 08.02.2010. Keďže žalovaná ku dňu uzavretia dohody o zmene zmluvy o poskytovaní verejných služieb a dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb (tzn. k 23.04.2013) už nevykonávala podnikateľskú činnosť, nemôžu sa tieto dohody (bez ohľadu na označenie žalovanej v nich) týkať tejto jej podnikateľskej činnosti. Navyše, aj za situácie, že v čase uzavretia týchto dohôd by žalovaná bola aktívne podnikateľskú činnosť ešte vykonávala, skutočnosť, že v dohodách je označená ako fyzická osoba - podnikateľ, ešte sama o sebe bez ďalšieho by neznamenal, že dohody sa týkali jej podnikateľskej činnosti. Súd vykonaným dokazovaním nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali záveru, že zmluva o poskytovaní verejných služieb, ako

aj jej zmeny a dodatky, by sa mali týkať podnikateľskej činnosti žalovanej, ktorú ukončila už ku dňu 08.02.2010. Dôkazné bremeno bolo na žalobkyňu, ktorá vo veci argumentovala, že sa jedná o obchodnoprávny vzťah. Žalobkyňa v tomto smere bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno neuniesla. Preto súd mal za to, že spor v danej veci je sporom spotrebiteľským, a že žalovaná má v záväzkovom právnom vzťahu so spoločnosťou Slovak Telekom a.s. postavenie spotrebiteľa a spoločnosť Slovak Telekom a.s., vychádzajúc z predmetu jej činnosti postavenie dodávateľa.

30. Žalovaná nepoprela ani tvrdenie žalobkyne, že verejné služby, ktoré jej boli vyfakturované faktúrami predloženými žalobkyňou, jej boli poskytnuté. Všetky faktúry boli žalovanej riadne doručené spolu so žalobou a žalovaná ich ako listinné dôkazy nijako nespochybnila. Podľa týchto faktúr identifikujúcich žalovanú č.t. XXXX XXX XXX, faktúrou č.7305828916 vyhotovenou dňa 08.06.2013 splatnou dňa 25.06.2013 bola žalovanej vyfakturovaná cena za služby programu „Happy M,“ poskytnuté za obdobie od 08.05.2013 - 07.06.2013 v sume 57,92 eur. Faktúrou č.7306969380 vyhotovenou dňa 08.07.2013 splatnou dňa 25.07.2013 bola žalovanej vyfakturovaná cena za služby programu „Happy M“ poskytnuté v období od 08.06.2013- 07.07.2013 v sume 55,08 eur. Faktúrou č.7308151946 vyhotovenou dňa 08.08.2013 splatnou dňa 25.08.2013 bola žalovanej vyfakturovaná cena za služby programu „Happy M“ poskytnuté v období od 08.07.2013 - 07.08.2013 v sume 34,078 eur (s DPH 40,89 eur), poplatok za obmedzenie služby neplatenie v sume 16,50 eur, a upomienka za oneskorenú platbu v sume 4,99 eur, spolu všetko s DPH v sume 65,69 eur. Faktúrou č.7309342409 vyhotovenou dňa 08.09.2013 splatnou dňa 25.09.2013 bola žalovanej vyfakturovaná cena za služby programu „Happy M“ poskytnuté v období od 08.08.2013 - 07.09.2013 v sume 22,87 eur (s DPH 27,45 eur), poplatok za prerušenie služby neplatenie v sume 16,50 eur, spolu všetko s DPH v sume 47,24 eur. Faktúrou č.7404557168 vyhotovenou dňa 08.05.2014 bola žalovanej vyfakturovaná zmluvná pokuta vo výške 331,94 eur.

31. Žalobkyňa si žalobou v tomto konaní uplatnila nárok na zaplatenie sumy 225,93 eur s prísl. s tvrdením, že sa domáha zaplatenia výlučne nezaplatenej odplaty za poskytnuté služby. V neskorších podaniach zástupca žalobkyne však tvrdí, že žalobkyňa má nárok aj na zaplatenie nákladov na upomienku za oneskorenú platbu vo výške 4,99 eur a poplatkov za služby obmedzenia a prerušenia poskytovania služieb vo výške 2 x po 19,80 eur, a tiež že žalovaná bola povinná zaplatiť aj zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur, ktorú riadne a včas nezaplatila.

32. Žalovaná suma 225,93 eur zodpovedá súčtu celkovým súm vyfakturovaných 4 faktúrami, a to faktúrou č.7305828916 (57,92 eur), č.7306969380 (55,08 eur), č.7308151946 (65,69 eur) a č.7309342409 (47,24 eur), teda okrem poslednej faktúry č.7404557168, ktorou bola žalovanej vyfakturovaná zmluvná pokuta vo výške 331,94 eur (57,92 + 55,08 + 65,69 + 47,24 = 225,93). Faktúrami č.7308151946 a č.7309342409 však spoločnosť Slovak Telekom a.s. okrem ceny služieb žalovanej vyúčtovala aj sumu 4,99 eur za upomienku a 2 x sumu 16,50 eur ako poplatky za obmedzenie a prerušenie služieb pre neplatenie, zvýšené o DPH vo výške 20%. Preto súd titulom povinnosti zaplatiť cenu za poskytnuté služby žalovanej uložil zaplatiť iba sumu 181,34 eur, pozostávajúcu z ceny služieb vyfakturovaných faktúrou č.7305828916 v celej výške fakturovanej sumy s DPH 57,92 eur, faktúrou č.7306969380 taktiež v celej výške fakturovanej sumy s DPH 55,08 eur, faktúrou č.7308151946 len vo výške fakturovanej ceny služieb zvýšenej o DPH, tzn. 40,89 eur, a faktúrou č.7309342409 taktiež len vo výške fakturovanej ceny služieb zvýšenej o DPH, tzn. 27,45 eur (57,92 + 55,08 + 40,89 + 27,45 = 181,34), teda bez poplatkov. Súd mal za to, že aktívna legitímácia žalobkyne v konaní vyplýva z predložených listín „Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok“ zo dňa 27.08.2015, vrátane „Odozdávajúci protokol o postúpení pohľadávok“ zo dňa 03.09.2015.

33. Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

34. Podľa čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

35. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

36. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

37. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

38. Vo vzťahu k nároku žalobkyne na zaplatenie faktúrami č. 7308151946 a č.7309342409 vyfakturovaných poplatkov za upomienku za oneskorenú platbu vo výške 4,99 eur spolu s DPH a za obmedzenie a prerušenie poskytovania služby pre neplatenie vo výške 2 x 16,50 eur s DPH, uplatnených s poukazom na časť cenníka právneho predchodcu žalobkyne „Iné poplatky“ ako súčasť zmluvy o poskytovaní verejných služieb, súd v celom rozsahu poukazuje na závery krajských sudov prijaté v nižšie uvedených rozhodnutiach, podľa ktorých tieto poplatky predstavujú neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, čo spôsobuje ich neplatnosť podľa cit. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, a žalobkyňa preto nemá nárok na toto plnenie.

39. Podľa záverov prijatých Krajským súdom v Prešove v rozsudku zo dňa 24.05.2017 sp.z. 2Co 133/2016, ktorým tento súd druhej inštancie potvrdil správnosť rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 02.05.2016 sp.zn. 9C 400/2015: „17. Súd prvej inštancie vzal do úvahy vyššie uvedené a dospel k záveru, že zmluvné podmienky: poplatok za upomienku oneskorenej platby vo výške 4,99 eur, ako aj poplatok za obmedzenie poskytovania služby pre neplatenie vo výške 19,80 eur a poplatok za prerušenie poskytovania služby pre neplatenie vo výške 19,80 eur uvedené v Spoločnom cenníku mesačných programov predloženým žalobcom nespĺňajú podmienku transparentnosti a zo strany žalobcu nebolo preukázané, že žalovaná hradí týmito poplatkami iba skutočne náklady, ktoré mu vznikli. 18. Vo vzťahu k poplatkom za upomienky odvolací súd uvádza, že upomienka, nemôže mať sankčný charakter, v opačnom prípade by totiž mala povahu tzv. skrytej zmluvnej pokuty, čo je vo vzťahu k spotrebiteľovi nečestné, netransparentné. Zmyslom upomienok je upozornenie a súčasne výzva pre dlžníka, aby si (dodatočne) splnil svoju povinnosť, s plnením ktorej je v omeškaní. Ich účelom by nemalo byť získavanie majetkového prospechu vo forme akejsi „finančnej sankcie“ voči spotrebiteľovi ako dlžníkovi, ktorý by prinášal majetkový prospech dodávateľovi. Možné náklady spojené s ich vyhotovením a zasláním sú nepochybne nižšie, než uplatňovaný poplatok vo výške 4,99 eur. Poplatok za upomienku nemožno chápať ani ako poplatok za službu, plnenie, ktoré je poskytované spotrebiteľovi. Podobne za poplatky za prerušenie poskytovania služby pre neplatenie a za obmedzenie poskytovania služby pre neplatenie sa neposkytuje spotrebiteľovi žiadna protihodnota, práve naopak, javia sa iba ako ďalšie sankcie za oneskorenie sa s plnením za dohodnuté služby a sú určené výlučne v prospech dodávateľa služby. Zároveň zo strany žalobcu nebolo preukázané, či skutočne došlo k prerušeniu či obmedzeniu služby poskytovanej jeho právnym predchodcom žalovanej, na aký časový úsek a aké skutočné náklady mu v súvislosti s vykonaním takéhoto úkonu vznikli. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislava č.k. 9Co /350/2012 zo dňa 22.05.2014....Preto zhodne so súdom prvého stupňa za neprijateľnú považuje odvolací súd aj zmluvnú podmienku v predmetnej právnej veci, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Poplatky za služby spojené s administratívnou agendou (poplatky za výzvy a poplatky za upomienky), predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a konanie banky - navrhovateľa spočívajúce v účtovaní takýchto poplatkov možno hodnotiť vo vzťahu k spotrebiteľovi (v danom prípade vo vzťahu k odporkyňi) ako poškodzujúce. Preto s poplatkami za takéto plnenia sa spája záver o ich neprijateľnosti. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa. Odvolací súd sa s vyššie citovaným názorom v plnom rozsahu stotožňuje. 19. Zároveň z obsahu spisu nevyplýva, že by boli vyššie uvedené poplatky so žalovanou výslovne dojednané, hoci súčasťou zmluvy o pripojení je ustanovenie o tom, že všeobecné podmienky a cenník služieb, sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Do ich obsahu však žalovaná ako spotrebiteľ nemohla nijakým spôsobom zasiahnuť. 20. Keďže uvedené poplatky predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. v) Občianskeho zákonníka, čo

spôsobuje jej neplatnosť (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka), veriteľ nemá nárok na plnenie z takejto podmienky“.

40. Taktiež podľa záverov Krajského súdu v Bratislave vyslovených v rozsudku č.k. 9Co/350/2012 zo dňa 22.05.2014: „Odvolaací súd zastáva názor, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprímeraná (napr. neprímeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná (napr. úroky z omeškania nad limit podľa nar. vl. 87/1995 Z.z.). Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je aj podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch)“.

41. Na podporu svojho záveru vo vzťahu k vyfakturovaným poplatkom súd poukazuje aj na ďalšie rozhodnutia krajských súdov, a to napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 10Co 27/2013 zo dňa 13.08.2014, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 10Co 27/2013 zo dňa 13.08.2014, a ďalšie.

42. Žalobkyňa si žalobou uplatnila aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 57,92 eur od 26.06.2013 do zaplatenia, zo sumy 55,08 eur od 26.07.2013 do zaplatenia, zo sumy 65,69 eur od 26.08.2013 do zaplatenia, zo sumy 47,24 eur od 26.09.2013 do zaplatenia a zo sumy 331,94 eur od 27.05.2014 do zaplatenia.

43. Podľa § 517 ods.1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

44. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa toho zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací prepis.

45. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 586/2008 Z. Z. účinnom od 1.2.2013 (ďalej len „Nariadenie vlády SR č. 85/1997 Z.z.“) výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

46. Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

47. Súd priznal žalobkyni úroky z omeškania v požadovanej výške, ktorá zodpovedá sadzbe určenej Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z., a to odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti jednotlivých faktúr, okrem faktúry, ktorou bola vyfakturovaná zmluvná pokuta vo výške 331, 94 eur, a v prípade faktúr č. 7308151946 a č. 7309342409 iba zo súm, ktoré zodpovedajú vyfakturovanej cene za poskytnuté služby vrátane DPH. V prevyšujúcej časti žalobu ohľadne príslušenstva zamietol.

48. K zamietnutiu žaloby ohľadne úrokov z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 331,94 eur, predstavujúcej zmluvnú pokutu vyúčtovanú žalovanej faktúrou č.7404557168, súd udáva, že žalobkyňa sa žalobou nedomáhala zaplatenia tejto zmluvnej pokuty. K právnomu základu uplatneného nároku na úroky z omeškania so zaplatením zmluvnej pokuty len dodáva, že v zásade je možné domáhať sa úrokov z omeškania so zaplatením zmluvnej pokuty, nakoľko zmluvná pokuta nie je príslušenstvom peňažnej pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Zmluvná pokuta predstavuje tzv. iný peňažný nárok, splatnosťou ktorého v prípade jeho neuspokojenia vzniká veriteľovi nárok aj na zaplatenie úrokov z omeškania.

49. Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

50. Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

51. Zo žiadneho ustanovenia Občianskeho zákonníka a ani z iných ustanovení týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa nemožno vyvodiť, že by v spotrebiteľských zmluvách zmluvné strany neboli oprávnené dohodnúť zmluvnú pokutu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti spotrebiteľom. Pokiaľ však ide o spotrebiteľský vzťah, musí vždy ísť o také dojednanie o zmluvnej pokute, ktoré obostojí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných zmluvných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky okolnosti právneho úkonu a so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy, vrátane povinností vyplývajúcich zo sankcionovania neplnenia zmluvných povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Obligatórnosť súdnej kontroly zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách vyplýva z čl.6 Smernice Rady č.93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, podľa ktorého členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzavretých so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa, a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

52. Tak, ako už sudy v obdobných veciach judikovali, aj v prejednávanom spore súd považuje dodávateľom vopred formulárove (nie individuálne) pripravené ustanovenia o zmluvnej pokute za neplatné z dôvodu, že spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Vychádzajúc z obsahu a formy dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že dojednanie o zmluvnej pokute vo výške 331,94 eur nebolo účastníkmi zmluvy vyjednané individuálne. Ide o typickú štandardnú formulárovú zmluvu známu súdu opakovane z mnohých obdobných vecí. Vo formulári je text dojednaní o zmluvnej pokute vopred naformulovaný pre široký okruh obdobných zmlúv. Žalovaná tak nemala reálnu možnosť žiadnym spôsobom obsah dojednaní o zmluvnej pokute ovplyvniť. Nemala možnosť reálne vyjednávať. Jedinou jej alternatívou bolo prijatie alebo odmietnutie zmluvy ako celku. Vzhľadom tiež na drobné písmo, ktorým je zmluva písaná, množstvo zmluvných dojednaní obsiahnutých v zmluve a ich komplikovanú slovnú formuláciu, priemerný spotrebiteľ nemôže ani v pomerne krátkom časovom úseku uzatvárania zmluvy dostatočne pochopiť podstatu a dôsledky obsiahlych dojednaní o zmluvnej pokute. Je na dodávateľovi, ktorý obsah zmluvy pripravil tak, aby spotrebiteľ ako slabšia strana bola dostatočne jasne informovaná o podstate a jednotlivých následkoch porušenia zmluvných povinností.

53. Vychádzajúc z obsahu dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb dojednanie o zmluvnej pokute zaväzuje spotrebiteľa zaplatiť zmluvnú pokutu v rovnakej výške bez ohľadu na dĺžku využívania služieb, teda ako pre prípad, kedy účastník bude využívať dojednané služby po dobu 11 resp. 23 mesiacov, počas ktorej splatí podstatnú časť poskytnutých zliav a zabezpečí dosiahnutie podstatnej časti zisku, tak aj pre prípad, kedy služby bude využívať napr. iba 2 mesiace. Takáto rovnaká zmluvná pokuta bez konkrétnej časovej viazanosti na dobu porušenia zmluvných povinností je neprimeranou sankciou, ktorá je objektívne spôsobilá spotrebiteľa poškodiť. Preto je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá nemôže založiť právo na plnenie.

54. Súd tu poukazuje na už rozsiahlu rozhodovaciu prax súdov v obdobných veciach, napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 29.06.2011 sp.zn. 2Co/137/2010, podľa ktorého: „Podstatným v tomto smere je, že takto dojednané zmluvné pokuty zaväzovali žalovanú k ich zaplateniu v prípade porušenia zmluvy počas celej doby viazanosti, teda 24 mesiacov a to aj v prípade, ak si účastník zmluvy plnil svoju povinnosť odoberať služby poskytované žalobcom, riadne platil ich úhradu až do doby krátko pred uplynutím doby viazanosti, pričom v prípade nezaplatenia poslednej úhrady mal povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu stále v plnej výške. V tomto smere žalobca nerozlišoval medzi prípadmi, kedy spotrebiteľ ukončí zmluvu jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti, alebo keď sa tak stane na začiatku doby viazanosti. V oboch týchto prípadoch je spotrebiteľ viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty, čo je potrebné považovať za neprijateľné. Súd prvého stupňa správne uzavrel, že dojednané zmluvné pokuty upravené v obchodných podmienkach žalobcu a ktoré sú súčasťou Dodatkov k Zmluve o pripojení uzatvorenej so žalovanou sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami a podľa § 53 ods. 5 sú neplatné...“

55. Keďže žalobkyňa nemá nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorej dojednanie predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, nemá nárok ani na zaplatenie úrokov z omeškania s jej zaplatením.

56. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

57. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

58. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

59. O náhrade trov konania súd v spore rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov v pomernej časti zodpovedajúcej jej úspechu v spore. Úspech žalobkyne a žalovanej predstavuje v pomere 80% : 20% (181,34 eur : 44,59 eur). Súd preto žalobkyni po odpočítaní jej neúspechu priznal právo na náhradu trov konania v pomernej časti 60 % (80% - 20%). O výške tejto náhrady rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súdny úradník samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti výrokom I. - III. rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).